

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžso/21/2016
Identifikačné číslo spisu: 5015200703
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5015200703.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci žalobkyne: I. nar. XX.XX.XXXX, G. XXXX/XX, Y., zastúpená splnomocneným zástupcom: U. K. L., G. XXXX/XX, Y., proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 26979-2/2015-BA zo dňa 28.05.2015, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/105/2015-37 zo dňa 02.12.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/105/2015-37 zo dňa 02.12.2015 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 21S/105/2015-37 zo dňa 02.12.2015 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 26979-2/2015-BA zo dňa 28.05.2015 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie žalovaného“), ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Žilina č. 48564-1/2014-ZA zo dňa 21.11.2014 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bolo podľa § 178 ods. 1 písm. a) prvý bod zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) rozhodnuté, že žalobkyni ako zamestnancovi zamestnávateľa: EXIM Žilina, spol. s r.o., IČO: 31 611 974, M. Rázusa 98, Žilina zaniklo dňa 27.09.2012 povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti. Neúspešnej žalobkyni krajský súd náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že námietky žalobkyne uvedené v žalobe sú nedôvodné a nemôžu privodiť zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného. Správne orgány mali v rámci administratívneho konania preukázaný zánik zamestnávateľa - právnickej osoby - EXIM Žilina, spol. s r.o., a to „ex offo“ výmazom z obchodného registra ku dňu 28.9.2012, pričom nebolo preukázané, že by práva a povinnosti z tejto zaniknutej obchodnej spoločnosti prešli na nejakého právneho nástupcu.

Zánik zamestnávateľa - právnickej osoby síce nie je v zákone č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Zákonník práce“) explicitne uvedený ako dôvod skončenia pracovného pomeru, avšak v tejto súvislosti krajský súd poukázal na § 1 ods. 4 Zákonníka práce, ktorý priamo odkazuje na subsidiárnu pôsobnosť zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Občiansky zákonník“) vo vzťahu k všeobecnej časti Zákonníka práce. Právnická osoba zaniká, resp. stráca právnu subjektivitu, ktorú má s poukazom na § 19 Občianskeho zákonníka, dňom jej zániku, t.j. dňom jej výmazu z obchodného registra s poukazom aj na § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto smere krajský súd poukázal aj na § 68 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Obchodný zákonník“), podľa ktorého spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra, ak tento zákon neustanovuje inak. Je preto nutné konštatovať, že žalovaný správne konštatoval, že aj z dôvodu zániku spoločnosti EXIM Žilina, spol. s r. o. nespĺňa táto spoločnosť definíciu zamestnávateľa podľa § 7 ods. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2011. K zániku pracovnoprávnych vzťahov môže dôjsť viacerými spôsobmi, pričom jedným zo spôsobov je aj to, že nastane právna skutočnosť, ktorá tento zánik spôsobí. Právne udalosti sú právnymi skutočnosťami, ktoré vznikajú nezávisle od vôle ľudí, a s ktorými platné právo alebo záväzky urobené v medziach práva spájajú následky prejavujúce sa vznikom, zmenou a zánikom právnych vzťahov. Zánik zamestnávateľa bol právnou udalosťou, ktorej následkom bol zánik právneho vzťahu - pracovnoprávneho vzťahu žalobkyne a tohto zamestnávateľa a s tým súvisiaceho povinného sociálneho poistenia. Spoločnosť vymazaná z obchodného registra už nemôže vystupovať ako účastník právnych vzťahov ako takých, teda aj pracovnoprávnych, pričom jej zanikla ekonomická a právna subjektivita a v nadväznosti na to táto spoločnosť prestala fungovať jednak ako zamestnávateľ, a jednak tiež ako odvádzateľ poistného na sociálne poistenie. Zrušením spoločnosti bez právneho nástupcu zanikli všetky pracovnoprávne vzťahy, ktoré zrušená spoločnosť uzatvorila, a ktoré trvali v čase právoplatnosti rozhodnutia súdu o jej zrušení. Informácia o zrušení predmetnej spoločnosti bola uverejnená v obchodnom registri, ku ktorému má každý občan prístup, je pre žalovaného záväzná a nie je oprávnený preverovať jeho správnosť. Napokon, žalobkyňa bola jedna z dvoch konateľov spoločnosti, mohla priamo dosiahnuť zosúladienie faktického stavu so stavom skutočným. Nemožno teda akceptovať jej tvrdenie, že jej pracovný pomer so spoločnosťou EXIM Žilina, spol. s r.o. nie je ukončený zákonným spôsobom. Podľa Zákonníka práce (v znení účinnom do 27.09.2012) je zamestnancom fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávnych vzťahoch, ak to ustanovuje osobitný predpis aj v obdobných pracovných vzťahoch, vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu. Dvojstranný právny vzťah medzi žalobkyňou a jej zamestnávateľom zanikol dňa 10.07.2012, kedy bola obchodná spoločnosť zrušená bez likvidácie, bez právneho nástupcu. K výmazu tejto obchodnej spoločnosti došlo podľa výpisu z obchodného registra dňa 28.09.2012. Týmto dňom zanikol aj poistný vzťah medzi žalobkyňou ako zamestnankyňou spoločnosti EXIM Žilina, spol. s r.o., lebo už výkon závislej práce ukončila, zamestnávateľ už po jeho zrušení nemohol vykonávať podnikateľskú činnosť a dávať svojim zamestnancom pokyny v pracovnoprávnom vzťahu. Žalobkyni zaniklo v zmysle § 20 zákona č. 461/2003 Z. z. povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a aj povinné poistenie v nezamestnanosti tak, ako bolo uvedené v prvostupňovom rozhodnutí. Žalobkyňa ako jedna z dvoch konateľov obchodnej spoločnosti EXIM Žilina, spol. s r.o. mohla priamo dosiahnuť zosúladienie faktického stavu so skutočným stavom, t.j. ak jej pracovný pomer so spoločnosťou EXIM Žilina, spol. s r.o. už netrval, bolo jej povinnosťou zabezpečiť, aby bol skončený. Krajský súd tiež konštatoval, že žalobkyňa je tiež zodpovedná, ako to vyplýva z uznesenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 26Cbr/218/2011 zo dňa 11.06.2012 za to, že spoločnosť EXIM Žilina, spol. s r.o., ktorej bola konateľkou, bola zrušená bez likvidácie a následne bola vymazaná „ex offio“ z obchodného registra. Uvedenie neskoršieho dátumu zániku poistného dňa 27.09.2012, ktorý predchádzal výmazu spoločnosti EXIM Žilina, spol. s r.o. dňom 28.09.2012 z obchodného registra, oproti dátumu zrušenia spoločnosti dňa 10.07.2012, nespôsobuje vadu konania, ktorá by mala za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, napokon uvedenú skutočnosť žalobkyňa ani nenamietala.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa včas odvolanie a žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietala, že na pojednávaní dňa 02.12.2015 vzniesla námietku zaujatosti v súlade s § 15a ods. 1 O.s.p. spočívajúcu v tom, že od roku 2012 realizoval tento senát zložený z tých istých osôb osem konaní, v ktorých vystupovala na strane

žalobcu priamo alebo v zastúpení zástupca žalobkyne. Všetkých osem žalôb predmetný senát zamietol. V troch prípadoch najvyšší súd po podaní odvolania zrušil rozsudky krajského súdu a vrátil mu vec na nové rozhodnutie, pričom krajský súd v druhom rozhodnutí musel negovať výrok svojich prvých rozhodnutí. Vo zvyšných piatich prípadoch ešte najvyšší súd nerozhodol. Uvedený stav vyvoláva oprávnené podozrenie, že predmetný senát je predpojatý voči osobe zástupcu žalobcu a nerozhoduje nestranné a spravodlivo. Senát túto námietku nesprávne posúdil podľa § 14 ods. 3 O.s.p. a ignoroval ju Senát konajúci vo veci vedenej pod sp. zn. 20S/121/2015 dňa 12.01.2016 po vznesení námietky zaujatosti prerušil konanie a odložil ho na neurčito za účelom posúdenia námietky zaujatosti. Senát v tejto veci (sp. zn. 21S/105/2015) však takúto istú námietku posúdil odlišne. Z uvedeného je podľa žalobkyne zrejmé, že nebolo dodržané základné pravidlo právneho poriadku, podľa ktorého majú súdy v rovnakých veciach rozhodovať rovnako a nebol dodržaný ani princíp právnej istoty. K meritu veci žalobkyňa uviedla, že jej pracovný pomer nezanikol žiadnym zo spôsobov uvedených v Zákonníku práce. Precedensy, o ktoré sa opiera žalovaný, sa netýkajú zamestnávateľov, akým bol zamestnávateľ žalobkyne. Zamestnávateľa, na ktorých poukázal žalovaný, boli spoločnosti v konkurze alebo v likvidácii a ich správcovia si nespĺnili povinnosti tak, ako im to ukladá Obchodný zákonník a ostatné právne predpisy. V prípade žalobkyne bol vykonaný výmaz „ex offio“ bez vedomia spoločníkov a konateľov. Išlo o účelové zneužitie tejto možnosti, ktoré si objednali žalovaní v súdnom konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na ulici M. X. XX v Y, čím dosiahli zastavenie konania. Ďalej žalobkyňa uviedla, že pokiaľ by žalovaný alebo súd rozhodovali spravodlivo a používali by zákon na ochranu občana, tak by mali konštatovať, že žalobkyňa sa stala momentom zániku zamestnávateľa nezamestnanou bez toho, aby sa o vznik takéhoto stavu akokoľvek pričínila. Pokiaľ by žalovaný nepozeral na existujúce skutočnosti „cez svoje okuliare“, musel by si uvedomiť, že zánikom zamestnávateľa sa stala žalobkyňa nezamestnanou a nie „dobrovoľne nepoistenou“, ako si žalovaný svojvoľne určil. Pokiaľ by krajský súd konal spravodlivo, upozornil by žalovaného, že zánikom zamestnávateľa sa žalobkyňa stala nezamestnanou, zrušil by napadnuté rozhodnutie žalovaného a odporučil by mu, aby ju zaradil do skupiny nezamestnaných.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu. Námietky žalobkyne považoval za právne bezvýznamné, nakoľko je nespochybniteľné, že spoločnosť EXIM Žilina, spol. s r.o. zanikla dňa 28.09.2012, a to výmazom z obchodného registra. Neexistuje žiaden dôvod, pre ktorý by mal žalovaný spochybňovať tento údaj o zániku uvedenej spoločnosti, naopak, je pre neho záväzný. Žalobkyňa ako jedna z dvoch konateľov nesie čiastočnú zodpovednosť za to, že spoločnosť bola vymazaná „ex offio“ pre nesplnenie povinnosti uložiť do zbierky listín individuálnu účtovnú závierku minimálne za dve účtovné obdobia nasledujúce po sebe. Jej tvrdenie, že sa nepričinila o „stratu svojho zamestnania“, označil žalovaný za zavádzajúce, pretože bola konateľkou a zamestnankyňou tejto spoločnosti. Je nesporné, že po zániku zamestnávateľa žalobkyňa nemôže byť zamestnankyňou zaniknutej spoločnosti a takéto „fiktívne predlžovanie pracovného pomeru“ možno považovať za účelové, s cieľom splniť nároky na dávku sociálneho poistenia. Jediným logickým východiskom dopadu zániku spoločnosti EXIM Žilina, spol. s r.o. na formálne neukončený pracovný pomer žalobkyne je, že jej pracovný pomer skončil ku dňu predchádzajúcemu dňu zániku zamestnávateľa. Nie je tiež pravdou, že by právna teória nepamätala na iné dôvody zániku pracovného pomeru ako na tie, ktoré sú uvedené v § 59 ods. 1 Zákonníka práce, keďže Zákonník práce v § 1 ods. 4 priamo odkazuje na subsidiárnu pôsobnosť Obchodného zákonníka. Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/31/2012 zo dňa 25.09.2012 možno bezpochyby aplikovať aj na prípad žalobkyne, pretože spôsob zániku zamestnávateľa je irelevantný. Ostatné námietky žalobkyne, týkajúce sa odlišných konaní, podľa žalovaného nemajú vplyv na prejednávajúcu vec.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k

záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno vyhovieť.

Zákon č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2011 v § 4 ods. 1 upravuje, že zamestnanec na účely nemocenského poistenia, dôchodkového poistenia a poistenia v nezamestnanosti je fyzická osoba v právnom vzťahu, ktorý jej zakladá právo na pravidelný mesačný príjem podľa § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 a 3, okrem fyzickej osoby v právnom vzťahu na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru a žiaka strednej školy a študenta vysokej školy pri praktickom vyučovaní v období odbornej (výrobnej) praxe.

Zamestnanec na účely dôchodkového poistenia je aj fyzická osoba v právnom vzťahu, ktorý jej zakladá právo na nepravidelný príjem podľa § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 a 3, okrem fyzickej osoby v právnom vzťahu na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, žiaka strednej školy a študenta vysokej školy pri praktickom vyučovaní v období odbornej (výrobnej) praxe a člena volebnej komisie (§ 4 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z.). Podľa § 14 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, povinne nemocensky poistený je zamestnanec uvedený v § 4 ods. 1. Podľa § 15 ods. 1 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z., povinne dôchodkovo poistený je zamestnanec uvedený v § 4 ods. 1 a 2.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., povinne poistený v nezamestnanosti je zamestnanec, ktorý je povinne nemocensky poistený, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 20 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2011, povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti zamestnanca uvedeného v § 4 ods. 1 zákona v znení účinnom od 01.01.2011 vzniká odo dňa vzniku právneho vzťahu, ktorý zakladá právo na príjem uvedený v § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 a 3 zákona v znení účinnom od 01.01.2011 a zaniká dňom zániku tohto právneho vzťahu. Povinné dôchodkové poistenie zamestnanca uvedeného v § 4 ods. 2 v znení účinnom od 01.01.2011 vzniká odo dňa vzniku právneho vzťahu, ktorý zakladá právo na príjem uvedený v § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 a 3 v znení účinnom od 01.01.2011 a zaniká dňom zániku tohto právneho vzťahu.

V súlade s ustanovením § 178 ods. 1 písm. a) prvý bod zákona č. 461/2003 Z. z., do pôsobnosti pobočky patrí rozhodovať v prvom stupni o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch.

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a vo veci bol prijatý správny orgánmi aj správny právny názor ohľadne ukončenia povinného nemocenského poistenia, povinného dôchodkového poistenia a povinného poistenia v nezamestnanosti u žalobkyne ku dňu 27.09.2011 (dňom predchádzajúcim výmazu spoločnosti EXIM Žilina, spol. s r.o. z obchodného registra). Žalobkyni zaniklo v zmysle § 20 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z. povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a aj povinné poistenie v nezamestnanosti, lebo zamestnávateľ prestal existovať a jeho práva a povinnosti neprešli na iného zamestnávateľa.

Z administratívneho spisu mal odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa bola prihlásená na sociálne poistenie ako zamestnankyňa spoločnosti EXIM Žilina, spol. s r.o. od 07.01.2004. Uvedená spoločnosť bola ku dňu 10.07.2012 zrušená a dňa 28.09.2012 bola táto spoločnosť vymazaná z obchodného registra. Z výpisu z obchodného registra tiež odvolací súd zistil, že táto obchodná spoločnosť bola zrušená bez likvidácie na základe uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 26Cbr/218/2011-71 zo dňa 11.06.2012 v zmysle § 68 ods. 9 Obchodného zákonníka.

Podľa § 68 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra, ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 68 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník zániku spoločnosti predchádza jej zrušenie s likvidáciou alebo bez likvidácie, ak jej imanie prechádza na právneho nástupcu. Likvidácia sa

nevyžaduje, ak spoločnosť nemá žiadny majetok.

Podľa § 68 ods. 3 písm. c/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník spoločnosť sa zrušuje odo dňa uvedeného v rozhodnutí súdu o zrušení spoločnosti, inak odo dňa, keď toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 68 ods. 6 písm. f/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník súd na návrh štátneho orgánu, na návrh osoby, ktorá osvedčí právny záujem, alebo aj z vlastného podnetu rozhodne o zrušení spoločnosti, ak spoločnosť nespĺnila povinnosť uložiť do zbierky listín individuálnu účtovnú závierku za najmenej dve účtovné obdobia nasledujúce po sebe.

V danom prípade Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 11.06.2012, č. k. 26CbR/218/2011 rozhodol o zrušení spoločnosti EXIM Žilina, spol. s r.o. podľa § 68 ods. 6 a 9 zákona č. 513/1991 Zb.

Správne orgány oboch stupňov postupovali v súlade s § 178 ods. 1 písm. a) bod prvý zákona č. 461/2003 Z. z., keď rozhodli o zániku poistenia žalobkyne z dôvodu, že jej zamestnávateľ - obchodná spoločnosť EXIM Žilina, spol. s r.o. ju neodhlásil z registra poisťencov.

Zrušenie spoločnosti je podľa § 63 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce dôvodom na podanie výpovede zo strany zamestnávateľa. Pokiaľ nebolo preukázané skončenie pracovného pomeru takou výpoveďou, pracovnoprávny vzťah žalobkyni zanikol dňom predchádzajúcim výmazu spoločnosti z obchodného registra.

Samotný zánik povinného nemocenského, dôchodkového poistenia, ako aj poistenia v nezamestnanosti sa odvíja od pracovnoprávneho vzťahu, ktorý medzi zamestnancom a zamestnávateľom trvá, avšak za podmienky existencie zamestnávateľa a zamestnanca ako takého. Nemožno teda súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že jej pracovnoprávny vzťah naďalej trvá. Okolnosť, že doklad o skončení pracovného pomeru už v súčasnosti nemôže z dôvodu zániku zamestnávateľa získať, nie je právne významná, pretože pracovnoprávny vzťah ako dvojstranný právny úkon trvá iba dovtedy, kým existuje zamestnávateľ a aj zamestnanec.

Jedným z účastníkov pracovnoprávneho vzťahu je vždy zamestnávateľ. V teoreticko-právnej rovine sa pod pojmom „zamestnávateľ“ v zmysle § 7 ods. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2011 rozumie osoba, ktorá je objednávateľom pracovného výkonu, a tým aj nájomcom pracovnej sily; v tejto pozícii je oprávnená požadovať výkon pracovnej činnosti a túto organizovať a riadiť v súlade so zákonom alebo podľa neho kolektívnou zmluvou ustanovenými podmienkami a v ich intenciách s podmienkami dohodnutými v pracovnej zmluve alebo v dohodách o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru. Toto dispozičné oprávnenie zamestnávateľa je charakteristickým znakom pracovnoprávneho vzťahu, na základe ktorého možno identifikovať naplnenie pojmu „závislá činnosť“. Týmto sa vyjadruje základná zásada celkovej konštrukcie pracovnoprávných vzťahov, a to zásada nadriadenosti a podriadenosti (princíp subordinácie). Súčasne ide o základný diferenciatívny prvok medzi pracovnoprávnymi vzťahmi a právnymi vzťahmi vyznačujúcimi sa rovnosťou ich účastníkov (napr. v oblasti obchodnoprávných vzťahov).

Ustanovenie § 11 ods. 1 Zákonníka práce obsahuje legálnu definíciu pojmu „zamestnanec“. Zamestnancom je fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávných vzťahoch, a ak to ustanovuje osobitný predpis, aj v obdobných pracovných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu, pričom v prípade žalobkyne by táto legálna definícia nebola naplnená. Vzhľadom na to, že pracovný pomer je dvojstranný pracovný vzťah medzi zamestnávateľom a zamestnancom, zrušením obchodnej spoločnosti EXIM Žilina, spol. s r.o. ako zamestnávateľa žalobkyne došlo jednak k zániku pracovnoprávneho vzťahu, ako aj k zániku poistného vzťahu medzi žalobkyňou ako zamestnankyňou a zamestnávateľom. Je nesporné, že pracovnoprávny vzťah ako vzťah dvojstranný nemôže trvať v prípade zániku jednej zo strán tohto vzťahu (zánikom zamestnávateľa alebo smrťou zamestnanca). Z dôvodu zániku zamestnávateľa nemal kto žalobkyni prideľovať prácu, žalobkyňa by prácu ani nemala pre koho

vykonávať a tiež by jej nemal kto vyplácať mzdu. Aj napriek tomu, že Zákonník práce explicitne vymedzuje spôsoby skončenia pracovného pomeru, nemožno opomenúť právny inštitút právnych skutočností, medzi ktoré patria aj právne udalosti vznikajúce nezávisle od vôle ľudí, s ktorými právo spája právne následky prejavujúce sa vznikom, zmenou alebo zánikom právnych vzťahov. V danom prípade je takouto právnou udalosťou zánik zamestnávateľa a táto právna udalosť má za následok faktické aj keď nie formálne skončenie pracovného pomeru medzi žalobkyňou a spoločnosťou EXIM Žilina, spol. s r.o. Keďže bývalý zamestnávateľ žalobkyne zanikol, ako subjekt práva už neexistuje a nemôže vystupovať v rámci žiadnych právnych vzťahov. S poukazom na § 1 ods. 4 Zákonníka práce, ktorý priamo odkazuje na subsidiárnu pôsobnosť Občianskeho zákonníka a jeho ustanovenia § 20a ods. 2 vo vzťahu k všeobecnej časti Zákonníka práce, možno aj zánik zamestnávateľa, ktorý je právnickou osobou, považovať za dôvod skončenia pracovného pomeru.

V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že informácia o zrušení spoločnosti EXIM Žilina, spol. s r.o. bola uverejnená v obchodnom registri, ktorý je verejne prístupným zoznamom a žalobkyňa ako jedna z dvoch konateľov tejto spoločnosti musela mať o tejto skutočnosti vedomosť.

Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že senát krajského súdu rozhodujúci vo veci je predpojatý voči osobe zástupcu žalobkyne a nerozhoduje nestrane a spravodlivo, odvolací súd poukazuje na to, že ňou uvedené okolnosti nesúvisia s konkrétnym konaním na krajskom súde, ale s postupom Krajského súdu v Žiline v iných prejednávanych veciach. Výhrady voči členkám senátu 21S Krajského súdu v Žiline prednesené žalobkyňou na pojednávaní a namietané aj v odvolaní, sú okolnosťami, ktoré spočívajú v postupe sudcu (senátu) v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach, a nie sú v zmysle § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom na vylúčenie sudkýň a rozhodovanie o námietke.

Žalobkyňa neuviedla žiadnu okolnosť, ktorá by mohla podľa § 14 ods. 1 O.s.p. vyvolať pochybnosti o nezaujatosti týchto sudkýň.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.